

nominał	2 zł
metal	stop CuAl5Zn5Sn1
stempel	zwykły
średnica	27,00 mm
masa	8,15 g
wielkość emisji	420 tys. szt.

Awers: Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, po bokach orła oznaczenie roku emisji: 19-99, pod orłem napis: ZŁ 2 ZŁ, w otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rewers: Popiersie Juliusza Słowackiego. U dołu ukośny napis: JULIUSZ / SŁOWACKI / 1809-1849

Monety kolekcjonerskie

W dniu 24 marca 1999 r. Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monety kolekcjonerskie, upamiętniające 150. rocznicę śmierci Juliusza Słowackiego, o nominałach:

- 10 zł - wykonane stemplem lustrzanym w srebrze,
- 2 zł - wykonane stemplem zwykłym w stopie CuAl5Zn5Sn1, tzw. „Golden Nordic”.

Juliusz Słowacki urodził się 4 IX 1809 r. w Krzemieńcu na Wołyniu. Po śmierci ojca - poety i krytyka, profesora Liceum Krzemienieckiego i Uniwersytetu Wileńskiego, wychowywał się pod opieką matki. Dzieciństwo spędził w Krzemieńcu i Wilnie w środowisku tamtejszej elity intelektualnej. Po studiach prawniczych na Wydziale Nauk Moralnych i Politycznych Uniwersytetu Wileńskiego był apli-

kantem w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Warszawie. Po wybuchu powstania listopadowego pracował w Biurze Dyplomatycznym Rządu Narodowego. W marcu 1831 r. wyjechał jako kurier dyplomatyczny do Paryża i Londynu. Wywiązaawszy się z misji, osiadł w Paryżu.

Talent poetycki Słowackiego, ujawniający się już od 1825 r., w pełni rozwinął się już w okresie warszawskim. Poezje młodzieńcze, wydane w dwóch tomach w 1832 r., wskazują na romantyczną od początku postawę autora oraz na mistrzowskie opanowanie języka poetyckiego. Utwory te ściągnęły na siebie słynny surowy sąd Mickiewicza, wytykającego Słowackiemu estetyzujący stosunek do sztuki i pustkę ideową („kościół bez Boga”), co negatywnie

Monety zostały wyprodukowane w Mennicy Państwowej SA w Warszawie.

Projektant monet: Ewa Tyc-Karpińska

Skład i druk: Drukarnia NBP

wpłynęło na czytelniczy odbiór jego twórczości w ciągu pierwszych 10 lat. W latach 1833-36 Słowacki przebywał w Genewie. Pogłębione w tym czasie refleksje nad historią ojczystą, bieżącą sytuacją polityczną i rolą narodowej literatury ujawniły się w wielkich dramatach: „Kordianie”, „Balladynie” i „Horsztyńskim”. Twórczość okresu szwajcarskiego, podejmująca w nowatorskich artystycznie dramatach doniosłą problematykę narodową, stanowiła ważny element polskiego romantyzmu.

W latach 1836-37 Słowacki odbył podróż po Włoszech, Grecji, Egipcie i krajach Bliskiego Wschodu. Podczas pobytu we Włoszech w 1836 r. zaprzyjaźnił się z Zygmuntem Krasińskim, pierwszym wnikliwym i serdecznym krytykiem, któremu zadedykował „Balladynę” i „Lillę Wenedę”. Dwuletni pobyt we Florencji po powrocie z Bliskiego Wschodu poświęcił Słowacki intensywnej pracy literackiej; powstały tu poematy o cierpieniu i śmierci, m.in. „Ojciec zadżumionych” i „Wacław”. W 1838 r. Słowacki powrócił do Paryża, gdzie pozostał już do końca życia. Od razu rozwinął ożywioną działalność wydawniczą i pisarską, chcąc zdobyć uznanie i rangę poety narodowego. Powstała tu romantyczna tragedia „Beatryks Cenci”, następnie tragedia „Lilla Weneda”, stanowiąca, wraz z „Balladyną”, syntezę mitów historycznych, aluzji do współczesności i tragicznych losów walki narodowowyzwoleńczej - oraz tragedia ściśle historyczna, skonstruowana wg wzoru francuskiej dramaturgii - „Mazepa”. Nadal jednak nie zdobył uznania. Obojętności czytelniczej i złośliwym napaściom przeciwstawił się w poemacie dygresyjnym „Beniowski”, objawiając w nim swe ogromne możliwości artystyczne oraz rozprawiając się z niesprawiedliwą oceną własnej twórczości przez ówczesną krytykę. Poemat wywarł w kręgach emigracyjnych duże wrażenie i wzmocnił pozycję Słowackiego.

Zetknięcie się w 1842 r. z mistyczną doktryną Andrzeja Towiańskiego pozwoliło mu rozwinąć i sformułować własny system filozoficzny, wyłożony w poetyckim traktacie „Genezis z Ducha”. Zawarte w „Genezis” twierdzenia były rozwijane w twórczości ostatnich lat życia Słowackiego. Zwieńczeniem tych wszystkich utworów stał się monumentalny epos historiozoficzny „Król-Duch” o pradziejach i pierwszych wiekach historii Polski, aż po panowanie Bolesława Śmiałego, o wojnie duchów prowadzących naród.

Na wiadomość o wybuchu Wiosny Ludów w Wielkopolsce, w której widział realizację własnych idei, Słowac-

ki zawiązał konfederację i - śmiertelnie już zagrożony gruźlicą - w kwietniu 1848 r. wyruszył na czele kilku przyjaciół do Poznania. Po kapitulacji powstania powrócił w lipcu 1848 r. do Paryża, gdzie zmarł 3 kwietnia 1849 r.

W 1927 r. prochy Słowackiego zostały z honorami przewiezione z paryskiego cmentarza Montmartre do Polski i złożone 28 czerwca obok zwłok Mickiewicza na Wawelu.

Twórczość Słowackiego, niedoceniana z reguły przez współczesnych, wywarła ogromny wpływ na rozwój literatury polskiej. Jego dzieła przetłumaczono na kilkanaście języków; zdobył uznanie zwłaszcza w krajach słowiańskich.

Wszystkie monety kolekcjonerskie są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

nominał	10 zł
metal	925/1000 Ag
stempel	lustrzany
średnica	32,00 mm
masa	14,14 g
wielkość emisji	19 tys. szt.

Awers: U góry z prawej strony wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, z lewej strony godła na stylizowanej szarfie napis: 150 ROCZNICA ŚMIERCI / JULIUSZA SŁOWACKIEGO. W otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA 1999 10 ZŁ. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rewers: Popiersie Juliusza Słowackiego. Wokół popiersia napis: CHODZI MI O TO, ABY JĘZYK GIĘTKI / POWIEDZIAŁ WSZYSTKO, CO POMYŚLI GŁOWA

Moneta kolekcyjnerska

W dniu 24 marca 1999 r. Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monetę kolekcyjnerską, upamiętniającą 150. rocznicę śmierci Juliusza Słowackiego, o nominalnej wartości 200 zł, wykonaną stemplem lustrzanym w złocie.

Juliusz Słowacki urodził się 4 IX 1809 r. w Krzemieńcu na Wołyniu. Po śmierci ojca - poety i krytyka, profesora Liceum Krzemienieckiego i Uniwersytetu Wileńskiego, wychowywał się pod opieką matki. Dzieciństwo spędził w Krzemieńcu i Wilnie w środowisku tamtejszej elity intelektualnej. Po studiach prawniczych na Wydziale Nauk Moralnych i Politycznych Uniwersytetu Wileńskiego był aplikantem w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Warszawie. Po wybuchu powstania listopadowego pracował w Biurze Dyplomatycznym Rządu Narodowego. W marcu 1831 r. wyjechał jako kurier dyplomatyczny do Paryża i Londynu. Wywiązawszy się z misji, osiadł w Paryżu.

Talent poetycki Słowackiego, ujawniający się już od 1825 r., w pełni rozwinął się już w okresie warszawskim. Poezje młodzieńcze, wydane w dwóch tomach w 1832 r., wskazują na romantyczną od początku postawę autora oraz na mistrzowskie opanowanie języka poetyckiego. Utwory te ściągnęły na siebie słynny surowy sąd Mickiewicza, wytykającego Słowackiemu estetyzujący stosunek do sztuki i pustkę ideową („kościół bez Boga”), co negatywnie wpłynęło na czytelniczy odbiór jego twórczości w ciągu pierwszych 10 lat. W latach 1833-36 Słowacki przebywał w Genewie. Pogłębione w tym czasie refleksje nad historią ojczyzny, bieżącą sytuacją polityczną i rolą narodowej literatury ujawniły się w wielkich dramatach: „Kordianie”, „Balladynie” i „Horsztyńskim”. Twórczość okresu szwajcarskiego, podejmująca w nowatorskich artystycznie dramatach doniosłą problematykę narodową, stanowiła ważny element polskiego romantyzmu.

W latach 1836-37 Słowacki odbył podróż po Włoszech, Grecji, Egipcie i krajach Bliskiego Wschodu. Podczas pobytu we Włoszech w 1836 r. zaprzyjaźnił się z Zygmuntem Krasieńskim, pierwszym wnikliwym i serdecznym krytykiem, któremu zadedykował „Balladynę” i „Lillę Wenedę”. Dwuletni pobyt we Florencji po powrocie z Bliskiego Wschodu poświęcił Słowacki intensywnej pracy literackiej; powstały tu poematy o cierpieniu i śmierci, m.in. „Ojciec zadżumionych” i „Wacław”. W 1838 r. Słowacki powrócił do Paryża, gdzie pozostał już do końca życia. Od razu rozwinął ożywioną działalność wydawniczą i pisarską, chcąc zdobyć uznanie i rangę poety narodowego. Powstała tu romantyczna tragedia „Beatryks Cenci”, następnie tragedia „Lilla Weneda”, stanowiąca, wraz z „Balladyną”, syntezę mitów historycznych, aluzji do współczesności i tragicznych losów walki narodowowyzwoleńczej - oraz tragedia ściśle historyczna, skonstruowana wg wzoru francuskiej dramaturgii - „Mazepa”. Nadal jednak nie zdobył uznania. Obojętności czytelniczej i złośliwym napaściom przeciwstawił się w poemacie dygresyjnym „Beniowski”, objawiając w nim swe ogromne możliwości artystyczne oraz rozprawiając się z niesprawiedliwą oceną własnej twórczości przez ówczesną krytykę. Poemat wywarł w kręgach emigracyjnych duże wrażenie i wzmocnił pozycję Słowackiego.

Moneta kolekcjonerska

Zetknięcie się w 1842 r. z mistyczną doktryną Andrzeja Towiańskiego pozwoliło mu rozwinąć i sformułować własny system filozoficzny, wyłożony w poetyckim traktacie „Genezis z Ducha”. Zawarte w „Genezis” twierdzenia były rozwijane w twórczości ostatnich lat życia Słowackiego. Zwieńczeniem tych wszystkich utworów stał się monumentalny epos historyzoficzny „Król-Duch” o pradziejach i pierwszych wiekach historii Polski, aż po panowanie Bolesława Śmiałego, o wojnie duchów prowadzących naród.

Na wiadomość o wybuchu Wiosny Ludów w Wielkopolsce, w której widział realizację własnych idei, Słowacki zawiązał konfederację i - śmiertelnie już zagrożony gruźlicą - w kwietniu 1848 r. wyruszył na czele kilku przyjaciół do Poznania. Po kapitulacji powstania powrócił w lipcu 1848 r. do Paryża, gdzie zmarł 3 kwietnia 1849 r.

W 1927 r. prochy Słowackiego zostały z honorami przewiezione z paryskiego cmentarza Montmartre do Polski i złożone 28 czerwca obok zwłok Mickiewicza na Wawelu.

Twórczość Słowackiego, niedoceniana z reguły przez współczesnych, wywarła ogromny wpływ na rozwój literatury polskiej. Jego dzieła przetłumaczono na kilkanaście języków; zdobył uznanie zwłaszcza w krajach słowiańskich.

Widniejący na monecie wizerunek Juliusza Słowackiego wzorowany jest na medalionie W. Oleszczyńskiego z 1841 r.

Wszystkie monety kolekcjonerskie są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

nominał	200 zł
metal	900/1000 Au
stempel	lustrzany
średnica	27,00 mm
masa	15,50 g
wielkość emisji	1,9 tys. szt.

Awers: W centralnej części wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, z lewej strony godła półkołem napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, u dołu z prawej strony stylizowane pióro oraz półkołem napis: 200 ZŁ 1999. Pod lewą łapą orła znak mennicy: $\frac{m}{w}$.

Rewers: Wizerunek Juliusza Słowackiego - lewy profil. Wokół wizerunku półkołem napis: JULIUSZ SŁOWACKI 1809-1849.

Na boku napis: 150 ROCZNICA ŚMIERCI dwukrotnie powtórzony, rozdzielony gwiazdkami.

Moneta została wyprodukowana w Mennicy Państwowej SA w Warszawie.

Projektant monety: Ewa Tyc-Karpińska

Skład i druk: Drukarnia NBP